

១- ឈ្មោះ និង ការចាត់ថ្នាក់នៃប្រភេទឈើ

ឈ្មោះក្នុងស្រុក : ក្រព្យុង

ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ : *Dalbergia cochinchinensis* Pierre

អំបូរ : Leguminosae

ចំណាត់ថ្នាក់ជាតិ : ឈើប្រណិត

២- ការរាយប៉ាយក្នុងធម្មជាតិ និង ទីកន្លែងដុះដាល

ដើមក្រព្យុងមានដើមកំណើតនៅបណ្តាប្រទេសឥណ្ឌូចិនដូចជា កម្ពុជា វៀតណាម ឡាវ ថៃ និងប្រទេសដែលនៅជិតខាង។ វាច្រើនដុះនៅក្នុងតំបន់ ព្រៃដីទំនាបដែលមានរបបទឹកភ្លៀងប្រចាំឆ្នាំពី ១២០០-១៦៥០ម.ម ហើយ មានសីតុណ្ហភាពប្រចាំឆ្នាំពី ២០-៣២អង្សាសេ និង មានសីតុណ្ហភាពទាប បំផុតត្រឹម១០អង្សាសេ។ ដើមក្រព្យុងត្រូវការសំណើមមធ្យម ចូលចិត្តពន្លឺថ្ងៃ ហើយធន់នឹងរដូវរាំងស្ងួតរយៈពេលយូរ។ ប្រភេទនេះមិនទាមទារលក្ខខណ្ឌដី ល្អប៉ុន្មានទេ ប៉ុន្តែវាចូលចិត្តដុះនៅលើដីឥដ្ឋ ល្បាយខ្យាង និង ដីដែលមានជាតិ កំបោរ។ ក្រព្យុងដុះលូតលាស់នៅក្នុងព្រៃឈ្លោះ និង ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង ហើយជារឿយៗគេជួបប្រទះប្រភេទនេះដុះជាក្រៀង ប្រមូលផ្តុំច្រើននៅរយៈ កំពស់ពី៤០០-៥០០ម ធៀបទៅនឹងនិរ្ទិសមុខ។ តាមផែនទីរបាយដំណុះឈើ អាទិភាពដែលរៀបចំដោយគំរោងគ្រាប់ពូជឈើកម្ពុជា គេសង្កេតឃើញថានៅ ប្រទេសកម្ពុជាក្រព្យុងមានដុះនៅក្នុងខេត្តមួយចំនួន ដូចជា: រតនគិរី ក្រចេះ មណ្ឌលគិរី ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ សៀមរាប កំពង់ធំ ពោធិ៍សាត់ និងកោះកុង។ នៅក្នុងខេត្តសៀមរាប គំរោងគ្រាប់ពូជឈើកម្ពុជាបានបង្កើតប្រភពគ្រាប់ពូជ ឈើក្រព្យុងក្នុងព្រៃធម្មជាតិមួយកន្លែង មានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងឃុំស្រែល្អយ ស្រុកវ៉ារិន ដែលមានផ្ទៃដីទំហំ ៥០ហ.ត និង មានដើមមេដែលបានជ្រើសរើស សំរាប់បេះប្រមូលគ្រាប់ពូជចំនួន ១២១ដើម។

៣- ការប្រើប្រាស់

ក្រព្យុងជាប្រភេទឈើមានទំហំធំ ដែលអាចទាក់ទាញក្នុងការដាំដុះ។ សាច់ឈើមានសរសៃល្អណាស់ មានស្រាយពណ៌ប្រផេះព្រឿងៗ ខ្លឹមរឹង មាន

ពណ៌ក្រហមត្នោតស្ទើរតែពណ៌ខ្មៅ សាច់ឈើហាប់ម៉ដ្ឋ ជាប់រឹងធ្ងន់។ ប្រភេទ នេះមានដងស៊ីតេស្ទើរនឹង ១.០៩ ងាយស្រួលកែច្នៃ ជាប់មាំ មិនប្រេះបែក នៅ ពេលស្ងួត ប្រើបានយូរ លើសពីនេះធន់នឹងពពួកសត្វល្អិត និង កណ្តៀរ។ ដើម ឈើមានទំរង់មិនសូវត្រង់ទេ និងមាននិន្ទាការផលិតនូវពាកឈើ។ ដោយសារ តែនៅក្នុងអំបូរសិម្ពិកូល ដើមក្រព្យុងមានលទ្ធភាពផ្តល់ជាតិអាសូតដល់ដី ដូច្នេះ គេអាចដាំតាមរបៀបកសិ-រុក្ខកម្ម និងដាំសំរាប់កែប្រែដីឱ្យល្អប្រសើរឡើង។ គេនិយមប្រើឈើក្រព្យុងជាគ្រឿងសំណង់ គ្រឿងធម្មាត់ គ្រឿងសង្ហារឹមដែល មានគុណភាពប្រណិត តុ ទូ ឧបករណ៍ភ្លេង វត្ថុសិល្បៈ ម៉ាស៊ីនដេរ កាំរទេះ ជា ដើម។ ជាឈើមានតំលៃសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ទាំងទីផ្សារក្នុងស្រុក ក៏ដូចជាសំរាប់នាំ ចេញ។ ក្រៅពីសាច់ឈើ ឫសរបស់វាក៏អាចប្រើប្រាស់ធ្វើជាគ្រឿងធម្មាត់ ដោយដៃបានល្អដែរ។ បច្ចុប្បន្នប្រភេទនេះកំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរងការគំរាម កំហែងយ៉ាងខ្លាំង ហើយអាចឈានទៅរកការបាត់បង់អស់ពីព្រៃធម្មជាតិបើ យើងពុំមានវិធានការសង្គ្រោះអោយទាន់ពេលវេលាទេ។

៤- លក្ខណៈរុក្ខសាស្ត្រ

-ដើម: ជាដើមឈើធំ មានស្លឹកពណ៌បៃតងជានិច្ច និង មានមែកសាខាច្រើន។ ដើមឈើមានកំពស់ ២៥-៣០ម និងមានអង្កត់ផ្ចិតជាមធ្យម ៦០ស.ម ជួន កាលអាចដល់ ១២០ស.ម។ សំបកពណ៌លឿងត្នោត-ព្រឿងៗ និងមានស្នាម ប្រេះតូចៗតាមបណ្តោយនៃដើម ជួនកាលរលើកសំបកចេញដោយផ្នែក។

-ស្លឹក: កន្សោមស្លឹកមានរាងដូចស្លែវ។ ស្លឹកសមាសស្លាបសេសដុះឆ្លាស់គ្នា ដែលមានប្រវែង ១៥-២០ស.ម។ កូនស្លឹកមានពី ៧-៩ ក្រាស់ដូចស្បែក ហើយស្លឹកដែលនៅខាងចុងមានទំហំធំជាងគេ។ កូនស្លឹកនីមួយៗមានរាងពង ក្រពើមូលទ្រវែងដែលដុះឆ្លាស់គ្នា ឬ ដុះឈមបន្ទាប់គ្នា ដែលមានផ្នែកខាង ចុងទាល់ ឬ មានចុងស្រួចហើយខ្លី។

-ផ្កា: ជាចង្កោម ឬ កូរ ដុះចេញពីភ្លៅកនៃទងស្លឹក ផ្កាមានពណ៌ស។ ទំរង់គ្របក ផ្កាមាន ៥ ដែលឆែកនៅខាងចុងកំពូលហើយគ្មានរោម។ គ្របកផ្កាត្រង់មាន រាងដូចក្រញ៉ាំជើងសត្វ ជាធម្មតាមានរាងបួនជ្រុងទ្រវែង កេសរឈ្មោលមាន ចំនួន៩។

-ផ្លែ: ផ្លែវែងហើយរួមតូចខាងចុង សំបកផ្លែរាងសំប៉ែត មិនប្រេះ មានប្រវែង ពី ៥-៦ស.ម ទទឹង ១ស.ម។ ក្នុងមួយផ្លែមានគ្រាប់ពី ១-៣ ហើយភាគច្រើន មានមួយគ្រាប់។

-គ្រាប់: គ្រាប់សំប៉ែតមានពណ៌ប្រផេះ ឬត្នោត ហើយមានទំហំ ៤x៧ម.ម។ ក្នុងមួយគីឡូក្រាមមានប្រហែល ៣៥ ០០០គ្រាប់។

៥- រដូវចេញផ្កា ផ្លែ

ប្រភេទឈើក្រព្យុងអាចចេញផ្កា ផ្លែចាប់ពីអាយុ ១៥-៣៥ឆ្នាំ គឺក្នុង កំឡុងពេលដែលធំពេញរូបរាង។ ក្នុងអាយុនេះដើមឈើមានទំហំអង្កត់ផ្ចិត ចាប់ពី ២០-៣០ស.ម។ នៅកម្ពុជាក្រព្យុងចេញផ្កាផ្លែក្នុងខែ ឧសភា-មិថុនា

ផ្លែទុំនៅខែតុលា-ធ្នូ ។ នៅប្រទេសវៀតណាមក្រចុងចេញផ្កានៅក្នុងខែឧសភា-មិថុនា និងផ្លែទុំក្នុងខែកញ្ញា-វិច្ឆិកា ចំណែកនៅប្រទេសឡាវ ផ្លែក្រចុងចាប់ផ្តើមទុំនៅដើមរដូវក្តៅ (ពីខែធ្នូ-មករា) ។

៦- ការបេះប្រមូលគ្រាប់ពូជ

គ្រាប់ទុំនៅពេលណាដែលសំបកផ្លែ បានផ្លាស់ប្តូរពណ៌ទៅជាត្នោតចាស់ ។ នៅប្រទេសឡាវជាញឹកញាប់ ផ្លែក្រចុងត្រូវបានប្រមូលយ៉ាងឆាប់រហ័ស នៅពេលកន្សោមផ្លែចាប់ផ្តើមប្រែពណ៌ពីខ្មៅវិឌីទៅពណ៌លឿង ។ ក្នុងពេលវេលានោះកិរិតបំផ្លាញដោយសត្វល្អិតមានតិចបំផុត ។ ការប្រមូលគ្រាប់អាចធ្វើដោយការក្រាលក្រណាត់កៅស៊ូក្រោមដើម ហើយអង្រួន ឬ កាត់មែកតូចៗម្នាក់ ។ បន្ទាប់ពីប្រមូលផ្លែបានត្រូវហាលថ្ងៃចំនួន៣ថ្ងៃ ។ សំបកផ្លែស្ងួតមិនប្រេះជុះគ្រាប់ចេញទេ លុះត្រាតែបុក ឬវាយកំទេចសំបកផ្លែរួចបក រោយសំអាតទើបអាចយកគ្រាប់ចេញបាន ។ គ្រាប់ក្រចុងជាប្រភេទគ្រាប់ដែលអាចរក្សាទុកបានយូរ (Orthodox) ទោះជាយ៉ាងនេះក៏គ្រាប់ពូជគួរស្តុកទុកនៅកន្លែងស្ងួតជាការល្អ ។ នៅឆ្នាំ២០០៣ គំរោងគ្រាប់ឈើកម្ពុជាបានបេះគ្រាប់ក្រចុងពីឧទ្យានជាតិគិរីរម្យ និង ពីក្នុងប្រភពគ្រាប់ពូជឈើក្នុងព្រៃធម្មជាតិស្ថិតក្នុងខេត្តសៀមរាបយកទៅបណ្តុះនៅផ្ទះបណ្តុះកូនឈើបាក់ស្នាស់រាប់ដាំបង្កើតជាតំបន់ផលិតគ្រាប់ពូជ (Seed Production Area) ។

៧- ការបណ្តុះគ្រាប់ពូជ

របៀបប្រព្រឹត្តិកម្មគ្រាប់ដែលគេនិយមប្រើគឺ ត្រាំក្នុងទឹកពុះរយៈពេល៥នាទី និង បន្ទាប់មកស្រង់វាចេញយកទៅត្រាំក្នុងទឹកត្រជាក់រយៈពេលមួយយប់ទើបយកគ្រាប់នោះទៅសាបក្នុងផ្ទាល ឬក៏បណ្តុះក្នុងស្បែងដែលច្រកដីស្រាប់ ។ ក្រៅពីការបន្តពូជដោយគ្រាប់ ក្រចុងអាចបន្តពូជដោយសិរីរាង្គផ្សេងទៀតដូចជា ការកាត់មែក និង បំពៅ ។ ក្រៅពីនេះគេធ្លាប់ឃើញជាញឹកញាប់នូវការបន្តពូជតាមខ្លែងគល់ និងខ្លែងឫស ។ ចំការឈើក្រចុងអាចបង្កើតបានតាមរយៈការដុះដោយធម្មជាតិ ឬ បង្កើតដោយដាំតែម្តង ។

៨- ការផលិតកូនឈើ

កូនក្រចុងដុះលូតលាស់យឺត បើធៀបនឹងកូនគគីរ ឬផ្លៀក ។ កូនឈើអាយុ ១៨-២៤ខែ ទើបអាចយកទៅដាំបាន ។

៩- ការដាំកូនឈើ

ដើមរដូវភ្លៀងជាពេលវេលាដ៏ល្អបំផុតក្នុងការយកកូនក្រចុងទៅដាំ ហើយត្រូវដាំក្នុងចន្លោះពីគ្នា ៤ម x ៤ម ទើបកូនឈើក្រចុងលូតលាស់ និង ផ្តល់គុណភាពឈើបានល្អ ។ ក្នុងគំរោងនេះ គេអាចដាំដំណាំផ្សេងៗទៀតបាននៅចន្លោះជួរកូនឈើតាមរបៀបកសិ-រុក្ខកម្ម ។

១០- ឯកសារយោង

- ឃឹម ឃុំ, ១៩៩៦: វិភាគទានលើការសិក្សាពីឈើក្រចុង ។ សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា ។ សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម ។
- ឌី ជុន, ២០០០ : វេទនានុក្រមរុក្ខជាតិប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។
- Anonymous, 1996. Forest Inventory and Planning Institute. Vietnam Forest Trees, Page 453. Agriculture Publishing House, Hanoi.
- Anonymous, 2000. The Names of Forest Plants in Vietnam. Ministry of Agriculture and Rural Development. Department of Science Technology and Product Quality. Agriculture Publishing House, Hanoi.
- CTSP, 2002. Distribution of Selected Tree Species for Gene Conservation in Cambodia.
- Joeker D., 2000. SEED LEAFLET No. 26, Danida Forest Seed Centre.

រចនាសម្ព័ន្ធនៃ ១ ឆ្នាំ ២០០៣ ចំនួន ២ ០០០ ច្បាប់

រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
គំរោងគ្រាប់ពូជឈើកម្ពុជា

អាគារលេខ ៤០ មហាវិថីព្រះនរោត្តម រាជធានីភ្នំពេញ
ទូរស័ព្ទ: ០២៣ ២១៥ ០៣៤ Email: ctsp@online.com.kh

ក្រចុង
Dalbergia cochinchinensis Pierre